

ת"פ 38846/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 38846-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל באמצעות עו"ד אפרת פאר, פרקליטות
המדינה

נגד
פלוני (עציר) - הנאשם
באמצעות ב"כ עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן

גזר דין

רקע ותמצית עובדות כתב האישום

1. ביום 4.9.2018, הורשע הנאשם בפני כב' הנשיאה השופטת ע. רון, על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן, **ב-8 עבירות שעניינן הפרת צו פיקוח**, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הפיקוח); **2 עבירות של מעשה מגונה באדם ללא הסכמתו**, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); **גרם מעשה מגונה באדם ללא הסכמתו**, לפי סעיף 348(ג) ביחד עם סעיף 350 לחוק העונשין; **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **7 עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982; **2 עבירות של הטרדה מינית והתנכלות**, לפי סעיף 3(א)(3) ביחד עם סעיפים 3(א)(6)(א) ו-5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1982.

2. בין הצדדים לא הושגה הסכמה לענין העונש. על פי החלטת כב' הנשיאה מאותו יום, ובהיותה מעורבת בהליכים מקדמיים בתיק, הועבר לידי המשך הטיפול בתיק לצורך שמיעת הטענות לעונש וגזירת דינו של הנאשם. במסגרת החלטתה, אפשרה כב' הנשיאה לב"כ הנאשם להמציא חוות דעת פסיכו-דיאגנוסטית על אודות הנאשם. במקביל נעתרה כב' הנשיאה לבקשת המאשימה והפנתה את הנאשם למרכז להערכת מסוכנות לצורך הכנת חוות דעת בעניינו.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הפר הנאשם בין החודשים יולי עד דצמבר 2017 מספר פעמים את צו הפיקוח שהוצא נגדו מכוח חוק הפיקוח, ובתוך כך ביצע עבירות נוספות, כפי שיפורט להלן.

אישום מספר 1

על פי האישום הראשון, צילם הנאשם בסמוך ליום 30.12.2017 סרטון של עצמו בפלטפורמת לייב אינסטגרם. הקטינה מ.ב.ח, בת 15.5 שנים, צפתה בסרטון והשניים החלו להתכתב ביניהם, תחילה ביישומון הווטסאפ (להלן: ווטסאפ), ובהמשך בשיחת ווידאו. לאחר שמ.ב.ח ניתקה את שיחת הווידאו הראשונה, יזם הנאשם שיחת ווידאו נוספת, במסגרתה ביקש ממנה להתפשט ולצלם עצמה בעירום, אולם מ.ב.ח סירבה. במהלך השיחה איים הנאשם על מ.ב.ח בכך שאמר לה שהוא יודע היכן היא מתגוררת וכי יגיע לביתה. בשלב מסוים של השיחה, על רקע האיומים ושלא בהסכמתה, התפשטה מ.ב.ח והפשילה את מכנסיה כך שאת פלג גופה התחתון כיסו תחתוניה בלבד, והנאשם צפה בה כשהיא נמצאת במצב זה. נוסף על כך דרש הנאשם ממ.ב.ח שתרים את אצבעותיה, תכניס אותן לפיה, ותלקקן באופן מיני. בעקבות פחדיה ותחושת מצוקה ניתקה מ.ב.ח את שיחת הטלפון עם הנאשם. מיד לאחר מכן שב הנאשם ויצר קשר עם מ.ב.ח במסגרת שיחת ווידאו בווטסאפ, במהלכה המשיך לגעת באיבר מינו החשוף. בתגובה ניתקה מ.ב.ח את השיחה וחסמה את הנאשם מליצור עמה קשר בווטסאפ. חרף האמור, התקשר הנאשם למ.ב.ח טלפונית עוד 47 פעמים, ומשענתה לטלפון קילל אותה.

אישום מספר 2

על פי האישום השני, התכתב הנאשם עם א.ד, שהייתה במועד הרלוונטי קטינה כבת 17. במסגרת ההתכתבות הפציר הנאשם בא.ד שהשניים ייפגשו. במועד שאינו ידוע, עובר ליום 15.11.2017 נענתה א.ד להפצרותיו של הנאשם והלה לקח אותה למתקן מרחצאות בראשון לציון. במהלך המפגש נכנסו א.ד והנאשם לאמבט עיסוי (ג'קוזי) כששניהם לבושים בבגדי ים בלבד, והנאשם נישק את א.ד מספר פעמים. לאחר המפגש, ועד סמוך ליום 22.12.2017 התקשר הנאשם כ-201 פעמים למכשיר הטלפון הסלולרי של א.ד, ובחלק מהשיחות קלל אותה במטרה להטרידה. א.ד דרשה מהנאשם לחדול ממעשיו, אולם הנאשם הוסיף והתקשר אליה עוד פעמים רבות.

אישום מספר 3

על פי האישום השלישי, בין התאריכים 4.11.2017-24.11.2017 התכתב הנאשם ברשת החברתית אינסטגרם (להלן: אינסטגרם) ובווטסאפ עם מ.ק, קטינה כבת פחות מ-14, תוך שהוא מודע לגילה. במהלך ההתכתבות הציע הנאשם למ.ק שהשניים ייפגשו ויקיימו יחסי מין, שאל אותה אם תרשה לו להריח את רגליה, ובמקרה אחר שלח לה תמונה שלו, בה הוא נראה לובש תחתונים החושפים את ישבנו. מ.ק דרשה מהנאשם שיחדל לשלוח לה מסרונים מעין אלה. משסירבה מ.ק לשתף עמו פעולה, החל הנאשם לקלל אותה ולהטרידה באמצעות הווטסאפ, כאשר בין היתר כינה אותה בכינויים מכוערים וקשים, כל זאת שעה שמ.ק ביקשה ממנו שיחדל ממעשיו. נוסף על כך התקשר הנאשם למ.ק בין התאריכים 11.11.2017-25.12.2017 לכל הפחות 146 פעמים בכוונה להטרידה. בחלק מהשיחות להן ענתה, השמיע הנאשם קולות גניחה וקלל אותה.

אישום מספר 4

על פי האישום הרביעי, התכתב הנאשם בין התאריכים 9.12.2017 ועד 22.12.2017 באינסטגרם ובווטסאפ עם מ.ק.ז, קטינה כבת 15.5 שנים. בין היתר שלח הנאשם למ.ק.ז מסרים בעלי אופן מיני בוטה. במהלך הקשר נפגשו השניים מספר פעמים, כאשר במסגרת מפגשים אלו הורידה מ.ק.ז את חולצתה כך שהייתה לבושה בפלג גופה העליון בחזייה בלבד. הנאשם נגע בישבנה ובחזה של מ.ק.ז, הציע לה לקיים עמו יחסי מין ואף הביא עמו קונדומים לצורך כך, אולם היא סירבה להצעה. באחד המפגשים בין השניים התפשט הנאשם והניח את ידה של מ.ק.ז על איבר מינו. לאחר הנגיעה הסיטה מ.ק.ז את ידה, יצאה מהחדר והסתגרה בשירותים. לאחר שיחסי השניים עלו על שרטון, קלל הנאשם את מ.ק.ז בדרך של שליחת הודעות בווטסאפ, ואך התקשר אליה מספר רב של פעמים במטרה להטרדה.

אישום מספר 5

על פי האישום החמישי, בתאריך 13.10.2017 או במועד סמוך לכך יצר הנאשם קשר ובהמשך התכתב באינסטגרם ובווטסאפ עם ש.ש, קטינה כבת 16 שנים. בין היתר שלח הנאשם לש.ש מסרים בעלי אופן מיני בוטה, והציע לה סכומי כסף בתמורה לכך שתאפשר לו להריח את רגליה. באותו יום התקשר הנאשם לפחות 57 פעמים לטלפון הסלולרי של ש.ש, קילל אותה קללות בעלות אופן מיני והשמיע קולות גניחה במטרה להפחידה ולהטרדה.

אישום מספר 6

על פי האישום הששי החל הנאשם להתכתב ביום 4.10.2017 או במועד סמוך באמצעות האינסטגרם עם נ.א, קטינה כבת 16 שנים. מיד בתחילת ההתכתבות ביניהם שלח הנאשם לנ.א מסרונים הכוללים קללות והצעות בעלות אופי מיני בוטה ביותר. נ.א מצדה דרשה מהנאשם לחדול משליחת המסרונים המיניים. הנאשם המשיך להטריד את נ.א באמצעות היישומונים וכן בשיחות טלפון עד ליום 29.12.2017. במהלך תקופה זו התקשר הנאשם לנ.א כ-873 פעמים, כאשר במהלך השיחות קלל אותה קללות בעלות אופי מיני והשמיע קולות גניחה, הכול במטרה להפחידה או להקניטה. באחת הפעמים נענתה נ.א להפצרותיו של הנאשם וקיימה עמו שיחת וידאו בווטסאפ, וזאת רק על מנת שיניח לה לנפשה ויפסיק להטרדה. במהלך שיחת הווידאו חשף הנאשם בפני נ.א את איבר מינו, זאת ללא הסכמתה. מיד לאחר שעשה כן ניתקה נ.א את שיחת הווידאו.

אישום מספר 7

על פי האישום השביעי יצר הנאשם קשר עובר ליום 29.12.2017 עם ש.מ, קטינה כבת 14 שנים, והשניים החלו להתכתב באינסטגרם. במסגרת ההתכתבות קילל הנאשם את ש.מ בקללות בעלות אופי מיני. באותו מועד או בסמוך לכך התקשר הנאשם לטלפון הסלולרי של ש.מ לא פחות מ-40 פעמים וקלל אותה במטרה להפחידה ולהטרדה.

אישום מספר 8

על פי האישום השמיני יצר הנאשם קשר עובר ליום 29.12.2017 עם ל.ע, קטינה כבת 14.5 שנים, והשניים החלו להתכתב באינסטגרם. במסגרת ההתכתבות קילל הנאשם את ש.מ בקללות בעלות אופי מיני. בין התאריכים 29-30.12.2017 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לטלפון הסלולרי של ל.ע לא פחות מ-131 פעמים וקלל אותה במטרה להפחידה ולהטרידה.

חוות הדעת הפסיכו - דיאגנוסטית

4. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת שנערכה על ידי הגב' לימור ברן, תרפיסטית, מנחה בתחום המיני-חברתי (להלן: חוות הדעת הפסיכו - דיאגנוסטית).

מחוות הדעת עולה שלנאשם רקע משפחתי לא פשוט, הוא שולב ללא הצלחה בפנימיות שונות וגילה קשיי הסתגלות ובעיות התנהגות גם במסגרות אחרות אליהן הופנה, לרבות במקומות עבודה.

לאורך השנים שולב הנאשם במספר מסגרות טיפוליות: היחידה לקידום נוער, "אלי", מרכז יום לטיפול בעברייני מין, טיפול פרטני במכון "ארגמן" וטיפול קבוצתי ייעודי לפוגעים עם מוגבלות, טיפול שנמשך עד למאסרו באוקטובר 2016.

מאז ינואר 2016 ועד למאסרו ב-13.10.2016, ובהמשך, מיום שחרורו ב - 6.7.2017 ועד כניסתו למעצר הנוכחי ב - 1.1.2018, היה הנאשם במעצר בית תחת צו פיקוח של יחידת "צור".

עם שחרורו מהמאסר בחודש יולי 2017, חזר הנאשם לטיפול פרטני וקבוצתי במכון "ארגמן", אך הטיפול הופסק לאחר כחודש, לאחר שהנאשם הפר את תנאי המקום.

עוד נכתב, שבהיותו כבן 16 היה הנאשם קורבן לתקיפה אלימה, אשר כתוצאה ממנה סבל מפגיעת ראש. בעבר אובחן הנאשם כלוקה בלקויות למידה והפרעת קשה וריכוז (ADHD), ובנוסף תוארה בכל האבחונים הנמכה קוגניטיבית. לצד זאת צוין שהנאשם "מתפקד ברמה שאינה פיגור שכלי" (עמ' 17, ההדגשה אינה במקור - ע.מ).

לדעת עורכת חוות הדעת, למרות שהנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, "נראה כי נדרש תהליך טיפולי ארוך ומותאם לאנשים עם הנמכה קוגניטיבית, גם אם זו על רקע רגשי ומשפחתי, על מנת שיוכל להבין לעומקם את מעשיו, לקחת עליהם אחריות מלאה ולהביע אמפטיה לנפגעות" (עמ' 17). מסקנת הגב' ברן היא, שהן הנאשם והן החברה לא יפיקו תועלת מכך שהנאשם "ירצה את עונשו בתקופת מאסר נוספת", שכן הנאשם לא יקבל את הטיפול המותאם לצרכיו ועלול להשתחרר מהכלא "במצב דומה לעת כניסתו ואולי אף גרוע מכך".

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

ראיות לעונש

5. מטעם המאשימה הוגשו הראיות הבאות:

- א. הערכת מסוכנות מיום 1.1.2016 (1/ת).
- ב. הערכת מסוכנות מיום 12.6.2016 (2/ת).
- ג. גזר הדין האחרון של הנאשם (3/ת).
- ד. רישום פלילי של הנאשם (4/ת).
- ה. המאסר המותנה (5/ת).

מטעם ההגנה הוגשו הראיות הבאות:

- א. חוות הדעת הפסיכו - דיאגנוסטית.
- ב. דוח סיכום וועדת האבחון מיום 17.5.2018 (1/נ).
- ג. סיכום אבחון של מרכז האבחון בחולון (2/נ).
- ד. מסמך שך הוסטל "שיבולים" (3/נ).

טיעוני המאשימה

6. ב"כ המאשימה ציינה שאין מדובר בפעם הראשונה בה הורשע הנאשם בביצוע עבירות מין בקטינים, כאשר בעקבות הרשעתו נגזר עליו עונש מאסר של 8 חודשים. חרף האמור, מיד לאחר שחרורו ממאסר, פתח הנאשם חשבון אינסטגרם, שגרף כ-17,000 עוקבים, והעלה תמונות וסרטוני ווידאו של עצמו, לא אחת תוך שחשף את איבריו המוצנעים. בתוך כך יצר הנאשם קשר עם הקטינות, כמפורט בכתב האישום, ובמעשיו אלו הפר את צו הפיקוח שהוטל עליו.

ב"כ המאשימה תיארה את הסכנות הכרוכות בשימוש ברשת ואת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הגנה על שלום הציבור, על שלמות גופו של אדם, צנעתו, פרטיותו וכבודו, בפרט כאשר מדובר בנפגעים שהינם קטינים. בעניין זה טענה שהעובדה כי בין העבריינים לבין הקורבן קיים "מרחק טכנולוגי" ללא מגע פיזי, אינה מפחיתה מחומרת המעשים. בכל הנוגע להפרת צווי הפיקוח, נטען שהנאשם הפר ברגל גסה את הערך המוגן של שמירה על שלטון החוק, כיבוד החלטות בית המשפט ושמירה על רווחתו וביטחונו של הציבור בכלל וילדים קטנים בפרט.

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הצביעה ב"כ המאשימה על הדרך המדורגת, המתוחכמת והמניפולטיבית בה פעל הנאשם, על כך שניצל את חולשתן של המתלוננות והציע לחלקן להיפגש עמו, ולכך שהטרידן לאחר מכן בצורה בוטה. מאחר שמדובר בילדות קטנות, נטען שהנזק הנפשי שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם הינו גדול.

אשר להבנת הנאשם את משמעות מעשיו, נטען שהנאשם יכול היה לחדול בכל עת מביצוע מעשיו, שכן ממצאי וועדת האבחון שנערכה לו מצביעים על כך שהוא בעל הבנה תקינה ואין לו כל מוגבלות שכלית התפתחותית. לדברי

המאשימה, וועדת האבחון התייחסה לגורמי הסיכון, לעברו הפלילי, לקשיים הרגשיים וההתפתחותיים שגילה לאורך השנים, ולטיפולם שעבר, כאשר כל אלו הובילו אותה למסקנה שהנאשם מתפקד ברמה שאינה מהווה מוגבלות שכלית התפתחותית, וכי לא נמצאה לקות שכלית ברמה הפוטרת אותו מאחריות פלילית למעשיו.

ביחס לחוות הדעת של הגב' ברן, הפנתה ב"כ המאשימה לעובדה שחרף דבריה לפיהם הנאשם שיתף בעבר פעולה עם גורמי הטיפול, הרי שמתסקיר שירות המבחן עולה תמונה שונה, לפיה הנאשם הפר את תנאי הטיפול. עוד נטען שעל אף הטיפול שעבר במכון "ארגמן", לא חל כל שינוי ברמת מסוכנותו. בהקשר זה צוין שקביעותיה הקודמות של הגב' ברן בחוות הדעת שהכינה לקראת גזר הדין הקודם, לפיהן מסגרת הטיפול במכון "ארגמן" היא אפקטיבית וממתנת את רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, לא התקבלו על ידי בית המשפט, וכן שהגב' ברן הסתמכה על מאמרים ומקורות שאינם רלוונטיים ומכאן שמשקלה נמוך.

עוד נטען שהנאשם סירב לצאת לבדיקת הערכת מסוכנות עדכנית, זאת חרף הצעת בית המשפט לנאשם שיצא לבדיקה בתנאים אופטימליים וללא נוכחות אסירים אחרים בהסעה. לדבריה, ללא הערכת מסוכנות לא ניתן להתחיל טיפול בהוסטל, עליו המליצה גב' ברן.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם ציינה ב"כ המאשימה את גילו, עברו הפלילי, הישנות מעשיו, וביצועם חרף קיומם של מאסרים מותנים.

אשר למדיניות הענישה, הדגישה שבגזירת הדין על בית המשפט לראות לא רק את מבצע העבירה, אלא גם את קורבנות העבירה, והפנתה לפסיקה בקשר לכך. בפרט הדגישה את החומרה היתרה שבביצוע עבירות מין כלפי קטינים ואת החובה המיוחדת להגן עליהם. בשל כך טענה שיש להעדיף את השיקול ההרתעתי על פני שיקוליו האישיים של הנאשם.

לדברי ב"כ המאשימה "כל אישום מהווה אירוע נפרד ועל כן, כאשר צוברים את כלל מתחמי הענישה של כלל האירועים, מתחם העונש הראוי עומד בין 4.5-8.5 שנים. אנחנו נבקש לראות בכל האירועים אירוע אחד מתמשך, לצבור באופן חלקי כך שמתחם הענישה יהיה בין 3-6 שנים..."

המאשימה עתרה למקם את הנאשם במחצית העליונה של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

מטעם המאשימה הוגשו מספר פסקי דין התומכים בעמדתה העונשית.

טיועני ב"כ הנאשם

7. מנגד טענה ב"כ הנאשם, שהתמונה המצטיירת מסיכום וועדת האבחון אינה מצביעה על אדם נורמטיבי ונטול כל בעיה.

אשר למתחמי הענישה טענה שמדובר במתחם שאינו נתמך בפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה, שדנה בעבירות חמורות יותר של מעשה מגונה בכוח, כאשר בענייננו מדובר בנסיבות חמורות פחות. לדבריה, הנאשם לא רימה את המתלוננות, לא צילם אותן במרמה, לא התחזה, לא כפה מגע ולא הפיץ את תמונותיהן. בהקשר זה נטען, שלא ניתן להצביע על

פסיקה הקובעת שמעשה מגונה מקוון חמור יותר ממעשה פיזי.

את עיקר טיעוניה מיקדה ב"כ הנאשם בנסיבותיו האישיות של הנאשם. לדבריה, מצבו של הנאשם מצדיק קביעת מתחם עונשי נמוך, בהתאם לסעיף 40ט (9) לחוק העונשין, זאת בשל ליקוי בכושרו השכלי. ב"כ הנאשם לא חלקה על כך שהנאשם אינו סובל מפגור שכלי, אולם הפנתה לכך שרמתו התפקודית נמוכה והוא סובל מהפרעות קשב והיפראקטיביות, כפי שאף צוין בגזר הדין הקודם שניתן לו (ת/3). ב"כ הנאשם הפנתה לסיכום וועדת האבחון (נ/1) ממנו עולה שלנאשם IQ של 55 בלבד, רקע משפחתי ואישי קשה, והסתבכויות חוזרות ונשנות עם החוק, ולפיכך נטען שללא טיפול יחזור הנאשם לבצע עבירות. עוד נטען שמסקנות וועדת האבחון מבוססות על בחינות שנעשו לנאשם במכון "הדר" (נ/2), ממנה עולה שלנאשם היו לאורך השנים הישגים נמוכים בכל מישורי חייו.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שבעבר נמצא הנאשם לא כשיר לעמוד לדין בשל ליקוי בכושרו השכלי, כאשר באותה תקופה אושפז במעון.

אשר למתחמי הענישה, הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקת בתי המשפט בערכאות שונות. לפסקי הדין שהוגשו מטעם שני הצדדים אתייחס בהמשך.

אשר לשיקולים בתוך המתחם, נטען שהנאשם ביקש להודות מיד ולא לנהל את התיק, ומשכך אף לא הוגשו תסקירי קורבן עבירה. במצב דברים זה נטען שלא ניתן לקבוע את "גודלו של הנזק" שנגרם למתלוננות. לדבריה הנאשם עצור מזה תקופה ארוכה ביותר, וחווה חוויות לא נעימות במתקן הכליאה.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם עונשי אחד לגבי כל העבירות בהתאם להלכת ג'אבר, זאת על אף שמדובר במספר קורבנות ובאירועים שנמשכו על רצף זמן.

אשר לחוות הדעת של הגב' ברן נטען שמדובר בחוות דעת מקיפה ורצינית, שבסופה נקבע שכלל שהנאשם לא יקבל את הטיפול המתאים ויישלח למאסר, קיים חשש של ממש שכאשר ישתחרר ישוב לבצע עבירות דומות נוספות. לדבריה, אין בשב"ס מסגרת טיפולית מתאימה לאנשים שהם "מונמכים קוגנטיבית". עוד נטען שהנאשם לא יכול היה להשתלב במסגרת טיפולית בשלב המעצר, זאת בשל העובדה שאין בנמצא מסגרת טיפולית לעצורים.

נוכח כל האמור, ביקשה ב"כ הנאשם לגזור עליו עונש מאסר שיחפוף את ימי מעצרו, ולכל היותר לגזור עליו עונש מאסר קצר נוסף, במהלכו יוכלו הגורמים המוסמכים להעבירו להוסטל "שיבולים", שהינו הוסטל חדש המותאם לעברייני מין בעלי הנמכה קוגנטיבית. ב"כ הנאשם ערה לכך שהנאשם לא עבר הערכת מסוכנות מינית במסגרת ההליך הנוכחי, ובשל כך הסכימה להניח שרמת המסוכנות הנשקפת ממנו הינה גבוהה. לדבריה הנאשם מתאים להשתלב בהוסטל "שיבולים", כפי שעולה מנ/3.

8. בהתייחס לבקשת ב"כ הנאשם לשלב את הנאשם בהליך טיפולי המותאם לצרכיו, טענה ב"כ המאשימה שקיים בשב"ס טיפול שכזה וכי בימים אלו ממש נפתחה קבוצה בה יוכל הנאשם להשתלב. בכל הנוגע להוסטל "שיבולים", טענה שמדובר בהוסטל חדש, שאינו מוכר לשב"ס, כך שלא ניתן להביע עליו דעה חיובית או שלילית. מכל מקום טענה שלצורך שילובו של הנאשם יש צורך בהערכת מסוכנות עדכנית, שאינה בנמצא עקב סירובו של הנאשם להגיע למערכת המסוכנות.

בהמשך הוגש מטעם המאשימה, ברשות, מסמך שהוכן על ידי ראש תחום עברייני מין בשב"ס, לפיו על הנאשם לעבור תחילה הערכת מסוכנות לצורך בחינת התאמתו לטיפול במסגרת שב"ס. מהמסמך עולה שלאחרונה נפתחה קבוצה לעברייני מין בעלי צרכים מיוחדים, שצפויה להסתיים בעוד כחודשיים, שלאחריה מתוכננת להיפתח קבוצה חדשה.

דברי הנאשם

9. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר משפט אחד בלבד: "אני מבין את המעשים שלי, אני רוצה לקבל טיפול ולחזור לחיים שלי, לא בבית הסוהר, זה לא בשבילי".

קביעת מתחם העונש ההולם

מעשה אחד או ריבוי מעשים

10. למעשה אין מחלוקת בין הצדדים על כך שיש לראות במעשיו של הנאשם משום אירוע אחד מתמשך. ואולם, בעוד שב"כ המאשימה סברה שהדבר משפיע על גובה המתחם, ביקשה שב"כ הנאשם שלא להחמירו. עיון בכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם מלמד שהוא כולל שמונה אירועים, שבוצעו כלפי שמונה קטינות שונות בחודשים אוקטובר עד דצמבר 2017, כאשר מרבית המעשים בוצעו במקביל זה לזה. משכך, דומה שמדובר באירוע עברייני אחד מרובה מעשים, ועמדת הצדדים בעניין זה מקובלת עלי בהיותה עומדת אף במבחני דעת הרוב והמיעוט בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר). לצד קביעה זו, במחלוקת שנפלה בין הצדדים בנוגע להשפעת הקביעה על גובה המתחם, מצאתי לקבל את עמדת המאשימה, העולה בקנה אחד עם שורת ההיגיון ועם פסיקת בית המשפט העליון בעניין ג'אבר [ראו פסקה 18 לפסק דינה של השופטת ד. ברק ארז; ס' 1 לפסק דינו של השופט ע. פוגלמן; פסקאות 34-35 לפסק דינו של השופט י. דנציגר]. בקצרה אומר, שמאחר שלצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב, בין היתר, גם בנסיבות ביצוע העבירה [סעיף 40ג(א) לחוק], הרי שאין להלום מצב בו המתחם העונשי ההולם שייקבע בקשר לאירוע הכולל מעשה עברייני אחד, יהיה זהה לאירוע גדול וממושך יותר, הכולל מספר מעשים עברייניים, המעניקים לו משנה חומרה ומצביעים על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית. בפרט נכון הדבר שעה שהאירועים השונים פגעו במספר קטינות.

11. הערכים החברתיים בהם פוגעת עבירה של מעשה מגונה, על גווניה, הם השמירה על שלמות גופו, צנעת פרטיותו וכבודו של אדם. חלק מערכים אלו נכונים אף לעבירות ההטרדה והפגיעה בפרטיות.

ככל שהדבר נוגע לעבירות המבוצעות דרך המרשתת, פגע הנאשם בניסיון לשמור על מרחב זה כמקום בטוח ונגיש לכל. בשנים האחרונות משתמש החלק הארי באוכלוסייה במרשתת לצרכים שונים ומגוונים, עד כי קשה לתאר את חיינו בלעדיה. בקבוצת המשתמשים לא נפקד מקומם של קטינים, חלקם ילדים קטנים, המתוודעים ליתרונות המרשתת, על פי רוב לצרכי משחק, לימוד, הנאה, שיתוף חוויות ויצירת קשר עם סביבתם הקרובה והרחוקה. קבוצת הקטינים הינה קבוצה פגיעה באופן מיוחד, זאת בשים לב לתמימות המשתמשים, אי הבנתם את הסכנות האורבות להם ולתחכום

שנעשה על ידי עוברי חוק במטרה לנצלם בדרכים שונות ומשונות, לרבות לצורך ביצוע עבירות מין.

הפגיעה בערכים המוגנים קשה אף יותר שעה שהעבירות מבוצעות תוך הפרת צו פיקוח. מעבר לעובדה שהפרת צו הפיקוח מהווה עבירה עצמאית, הרי שככל שהיא מלווה בביצוע עבירת מין, חומרתה מתעצמת בהיותה פוגעת באופן ישיר באינטרס הציבורי שתכליתו הגנה על קורבנות מין עתידיים. ערך נלווה, אך חשוב לא פחות, בו פוגע מפר הצו הוא כיבוד צווים שיפוטיים באשר הם לצורך הבטחת קיומה של מדינת חוק.

12. בפסיקת בית המשפט העליון הוכר הצורך להגן על קטינים מפני עבירות מין במרשתת ונודעה חשיבות להרחקתם של הפוגעים בהם מהחברה [ע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל (16.1.2014)] פסקה 8 (להלן: עניין כהן). בהקשר זה נקבע בעניין כהן שאין מקום לערוך אבחנה בין עבירות המבוצעות במרחב הציבורי ה"רגיל" לבין עבירות המבוצעות במרשתת (פסקה 13):

" מבחינת מתחם הענישה הראוי, אין אנו סבורים כי ניתן לקבל את טענות המערער, לפיהן "הריחוק הטכנולוגי" בין המערער לקורבנות מצדיק ענישה מקלה... למרות שמעשי המערער אל מול קורבנותיו נעשו במרחב הווירטואלי, הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה (ראו: אסף הרדוף הפשע המקוון 338 (2010) (להלן: הרדוף)). מעבר לכך, ניתן אף לעמוד על הערך המוגן של כבודם של הקטינים וזכותם לפרטיות, כעומד בבסיס העבירות נשוא עניינינו (ראו: הרדוף, בעמ' 348-349). כפי שניתן לראות, אין בהיותה של העבירה מבוצעת באמצעות רשת האינטרנט, כדי להפחית בהכרח את חומרת פגיעתה בערכים מוגנים. אדרבה, המשפט אמור להיות ערוך לאיומים החדשים על גופם, כבודם ושלוות חייהם של נפגעי עבירות ולתת להם מענה הולם..."

13. ריבוי הפסיקה בעבירות מין המבוצעות באמצעות המחשב, מעיד על התרחבות תופעה עבריינית זו, שהינה חלק מתופעה עבריינית רחבה אף יותר של ביצוע עבירות שונות ומגוונות באמצעות המחשב. במקרה שבפנינו קורבנות העבירה הן קטינות, אשר בדומה לחברותיהן וחבריהן בני גילם, מנהלים חלק מחיי החברה שלהם במרשתת, באופן המקשה על הוריהם לפקח עליהן מפני הסכנות האורבות להם, ובכלל זה מסרים מיניים המועברים להן. על הסכנות להן חשופים המשתמשים ברשת עמד השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל (22.03.2013):

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. [...] האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. [...] מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. [...] כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. [...] אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת."

14. בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.01.2014) (פסקה 6) (להלן: עניין פלוני) עמד השופט נ. הנדל על השפעת ביצוע עבירות המין במרשתת על שלב גזירת הדין:

"הקריאה למשפט כי יתמודד עם הסכנות החדשות ברשת רלוונטית היא גם לגזירת הדין. השיקולים המנחים את קביעת שיעורו של העונש בגין ביצוע מעשים פליליים שמתחדשים ומשתנים הינם אותם שיקולים הנידונים לגבי העבירות המוכרות, כפי שנקבעו בפסיקה, על פי הניסיון המשפטי וכן תיקון 113 לחוק העונשין."

15. מעובדות כתב האישום, כמו גם מטיעוני המאשימה, לא ברור מהו הנזק שנגרם לקטניות. עם זאת, בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי לא נדרשת עוד הוכחת נזק לנפשו של קטין המבוצעות בו עבירות מין, בהסתמך על הנחת מוצא לפיה ההשפלה, הפחד, תחושת הניצול, חוסר האונים, הכניעה למניפולציות, הטביעו בו את חותמם וגרמו לו לנזק נפשי [ראו דברי השופט א. שוהם בע"פ 1976/13 אנדריאס נ' מדינת ישראל (17.2.2014) פסקה 22].

16. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מלמד על כך שמדובר בנאשם ששם לו למטרה לספק את צרכיו המיניים באמצעות פנייה במקביל למספר קטניות. הנאשם נקט בדרכים ערמומיות ומניפולטיביות להשגת מטרתו, תוך שהשתמש תחילה באינסטגרם, ובהמשך העביר את השיחות לווטסאפ, שהינו אישי. משסירבו הקטניות להמשיך את הקשר עמו, המשיך הנאשם להטרידן באופן בו התקשר אליהן עשרות ואף מאות פעמים, הטיח בהן קללות ואמירות מיניות באופן בוטה, גם ומפחיד. עם המתלוננות באישומים 2 ו-4 אף נפגש הנאשם, אולם לא נטען שביצע בהן מעשה מגונה במהלך פגישתם. לאורך כל התנהלותו הפר הנאשם ברגל גסה את צו הפיקוח שהוטל עליו, במסגרתו נאסר עליו, בין היתר, להשתמש במרשתת וליצור קשר עם קטניות, לא כל שכן להיפגש עמן.

ככל שהדבר נוגע לעבירות המעשה המגונה, הרי שמדובר במעשים מגונים שלא כללו מגע ישיר בין הנאשם לבין שתי המתלוננות (אישומים 1 ו-6). באישום מספר 1 דרש הנאשם מ.ב.ח בת ה-15.5 שתכניס את אצבעותיה לפיה ותלקקן ובהמשך נגע באיבר מינו החשוף כשהיא צופה בו.

באישום מספר 6 גנח הנאשם באחת משיחותיו עם נ.א ובשיחת וידאו חשף בפניה את איבר מינו.

17. לאור ריבוי המקרים, העובדה שהנפגעות הן קטניות, אופי ההטרדות וטיב המעשים המגונים, יש לקבוע שמידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

18. מטעם הצדדים הוגשו מספר פסקי דין, אותם אתפנה לבחון עתה. בחינת הפסיקה הנוהגת מצביעה על קשת רחבה של עונשים שהוטלו על נאשמים שביצעו מעשים דומים, כאשר העונש נקבע, בין היתר, בהתאם לסוג וטיב המעשים, מספר הקורבנות וגילם, עבר פלילי והשתלבות הנאשם בהליך שיקומי. יש לציין שבפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה, נדונו מקרים בעלי קווי דמיון למקרה שלפנינו, אולם, אלא אם צוין אחרת, עבירת המין שיוחסה לנאשמים הייתה מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק, לצדה נקבע עונש מזערי של שתי שנות מאסר וחצי, זאת להבדיל מסעיף 348(ג) לחוק שיוחס לנאשם במקרה שלפנינו באישומים 1 ו-6, לצדו לא נקבע עונש מזערי.

א. בפסק הדין בעניין ניסים כהן נדון עניינו של נאשם כבן 66 שהתקשר במרשתת עם 3 קטינות, בהציגו את עצמו כנער, שלח להן מסרים מיניים בעלי אופי בוטה, וביקש מהן לשלוח לו תמונות עירום שלהן. באחד המקרים ביקש מקטינה לבצע מעשים מגונים בעלי אופי מיני בגופה. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בין היתר, בביצוע עבירות של ניסיון מעשה מגונה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והחזקת פרסום תועבה. על אף גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי ומצב רפואי ונפשי קשה, אושר עונש של 15 חודשי מאסר בפועל.

ב. בפסק הדין בעניין פלוני נדון עניינו של נאשם כבן 30 שהורשע על יסוד הודאתו בריבוי עבירות מין כלפי קטינות עמן יצר קשר דרך המרשתת, וכן בעבירות של סחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום והצגת תועבה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי שעבר הליך שיקומי, נגזר עונש של שנתיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

על אף שבאישום 1 בעניינו מתוארות נסיבות של סחיטה באיומים, הרי שעבירה זו לא יוחסה לנאשם. מכל מקום נסיבות העבירות בעניין פלוני חמורות מאלו של הנאשם, כאשר מנגד לפלוני לא היה עבר פלילי והוא עבר הליך שיקומי.

ג. ברע"פ 2341/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.2018), שהוגש מטעם שני הצדדים, נדון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק, שלא דרך המרשתת. אושר מתחם עונשי הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר. אציין שהיסודות העובדתיים בהם הורשע אותו פלוני חמורות עד מאוד, ועונש המאסר של 8 חודשים שנגזר עליו כונה על ידי בית המשפט העליון כ"מעשה חסד" שנעשה עמו, תוך התחשבות בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי, ובהליך השיקומי שעבר.

ד. בע"פ 3023/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.2015) (להלן: עניין פלוני 2) נדון עניינו של נאשם כבן 34 בנסיבות דומות למקרה שלפני. באותו מקרה הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של מעשים מגונים בנסיבות מחמירות ובשלוש עבירות של הטרדה מינית. מעשי הנאשם כללו יצירת קשר עם שלוש קטינות והתכתבויות עמן ברשת החברתית "פייסבוק", תוך שהנאשם הטריד את אותן קטינות וחשף בפני חלק מהן את איבר מינו באמצעות מצלמת המחשב. הנאשם בעל עבר פלילי, בין היתר גם בעבירות מין, הוכר על ידי מעריך מסוכנות כעבריין מין רצדביסט. רמת המסוכנות של פלוני הוערכה כגבוהה מאוד, תוך שצוין שאי שיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול מהווים גורם מגביר מסוכנות. מחוות דעת פסיכו-דיאגנוסטית שהוגשה בעניינו נמצא שהנאשם מתפקד ברמה נמוכה של פיגור קל עם תסמינים פסיכויים-פרנואידיים. באותו מקרה המליצה הפסיכולוגית הקלינית שהנאשם ישולב במסגרת סובלנית-טיפולית כמו כלא מג"ן, בו יקבל טיפול תרופתי משולב בלימוד התנהגותי המותאם ליכולותיו ולמגבלותיו. על הנאשם הושת בערכאה הדיונית עונש של 48 חודשי מאסר, שכללו הפעלה במצטבר של עונש מאסר מותנה, כאשר עונש זה הופחת במעט על ידי בית המשפט העליון והועמד על 42 חודשים.

ואם הרחבתי מעט בתיאור המקרה, הרי שהדבר נעשה אך בשל קווי הדמיון הרב למקרה שלפנינו, הן מבחינת המעשה

והן מבחינת מצבו הקוגנטיבי של העושה, להוציא סעיף העבירה בה הורשע הנאשם - 382 (ב) לחוק.

מטעם ההגנה הוגשו פסקי הדין הבאים:

ה. ברע"פ 6175/18 פלוגי נ' מדינת ישראל (30.8.2018) נדון עניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק, שעניינה נגיעה בישבנה וחזה של קטינה בת 16. נמצא שהנאשם אינו לוקה בפיגור שכלי, אולם רמת האינטליגנציה שלו הוכרה כנמוכה. עוד נמצא שהערכת המסוכנות שלו הינה בינונית - גבוהה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר עונש של מאסר בעבודות שירות, זאת לאור התרשמות שירות המבחן ממאמציו בהליך הטיפול בו שולב.

ו. ברע"פ 8511/16 פלוגי נ' מדינת ישראל (3.5.2018) (להלן: עניין פלוגי 3) נדון ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו ב-7 עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק, ועבירה של מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג) לחוק. מעשי הנאשם כללו, בין היתר, נגיעה באיבריהן המוצנעים של 8 מתלוננות, 5 מהן קטינות. רמת המסוכנות של הנאשם הוערכה כבינונית, שירות המבחן המליץ שלא להטיל עליו עונש מאסר נוכח השתלבותו בתכנית טיפולית לעברייני מין. על הנאשם נגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

ז. בעפ"ג (מרכז) 13982-05-12 יעקב נסים נ' מדינת ישראל (11.10.2012) נדון ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גרם מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, וריבוי מקרים של הטרדה מינית. הנאשם הורשע בכך שיצר קשר עם קטינה באמצעות שיחוח (צ'אט), וצילם אותה בעירום כשהיא מבצעת בעצמה מעשים מיניים. בהמשך יצר הנאשם קשר עם קטינות נוספות דרך המחשב, הציג עצמו במרמה כקטין והשמיע אמירות ותכנים מיניים. רמת המסוכנות של המערער הוערכה כבינונית. בית המשפט המחוזי מצא להקל בעונשו של הנאשם ולהעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל, זאת נוכח גילו הצעיר, עברו הנקי, וכפועל יוצא מכך העובדה שמדובר במאסר ראשון.

ח. בעפ"ג (חי') 17706-10-14 מדינת ישראל נ' שאדי זועבי (19.7.2015) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בין היתר בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק, הטרדה מינית וסחיטה באיומים. הנאשם התחזה לנער בן 15, פיתה קטינה לשלוח לו תמונת עירום שלה, איים עליה בהפצת התמונה ואף מימש את איומו. נקבע מתחם עונשי של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שרמת מסוכנותו הוערכה כבינונית - נמוכה, נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, זאת תוך התחשבות בגילו הצעיר והעדר עבר פלילי.

אציין שגזר הדין הינו חריג בנוף פסקי הדין שהוגשו.

20. מספר הערות לגבי הפסיקה שנסקרה. האחת, מטעם הצדדים הוגשו מספר פסקי דין נוספים אותם מצאתי כפחות רלוונטיים לדיוננו. כך למשל, אין מקום להתייחס לפסיקה שהוגשה בכל הנוגע לעבירה של הפרת צו הפיקוח, בהיותה חלק ממכלול העבירות באירוע העברייני ולאור העובדה שהיא מהווה ממילא נסיבה לחומרה בשלב קביעת המתחם. השנייה, ברובם המוחלט של המקרים מדובר בנסיבות השונות ממעשיו של הנאשם ומנסיבותיו האישיות. מכל

מקום, במרבית המקרים בהם הסתיים ההליך הפלילי בענישה מקלה יחסית, מדובר היה בנאשמים נעדרי עבר פלילי. השלישית, להווי ידוע לכל, שבשלב קביעת המתחם אין בית המשפט נדרש להתייחס להחלטות חריגות המשקפות, על פי רוב, את נסיבות המקרה הייחודיות שנדונו, ועליו להיצמד לליבת הפסיקה הנוהגת.

הקרבה לסייג לאחריות פלילית - האמנם?

21. אקדים ואומר שטענת הנאשם לפיה יש להתחשב לצורך קביעת גבולות מתחם העונש ההולם בכך שביצע את המעשים בקרבה לסייג לאחריות פלילית, דינה להידחות.

המסמכים שהוגשו בנושא מצבו הקוגניטיבי של הנאשם כוללים את סיכום וועדת האבחון שנערכה לנאשם מיום 17.5.2018 (נ/1); סיכום אבחון שנערך לנאשם במרכז אבחון בחולון ביום 29.4.2018 (נ/2); וחוות הדעת הפסיכו-דיאגנוסטית.

מטבע הדברים, המסמכים המרכזיים עליהם יש להתבסס הם סיכום האבחון וסיכום וועדת האבחון, זאת הן מן הטעם שמדובר במסמכים שהוכנו על ידי גורמים רשמיים של המדינה והן לאור מקצועיות חבריה והתמחותם בתחום. מעיון בשתי חוות דעת עולה שהנאשם נמצא מתפקד ברמה שאינה בבחינת מוגבלות שכלית התפתחותית, וכי הישגיו הנמוכים בתחום הקוגניטיבי הם "על רקע קשיים משפחתיים, רגשיים וחינוכיים". יש לציין שחוות הדעת התבססה, בין היתר, גם על חוות דעת קודמת שנערכה לנאשם בשנת 2014, במסגרתה שהה במשך כחודשיים במעון "נווה מנשה".

בתוך כך נקבע שהנאשם עצמאי במגוון תחומים, גולש במרשתת, מתמצא בערך הכסף, מתבטא בשפה ברורה, מבין הוראות פשוטות ומורכבות, מתמצא בזמן ובמקום, מתנהל באופן עצמאי בחיי היומיום, בעל רישיון נהיגה ובעל חשבון בנק. עוד נמסר שבוחן ושיפוט המציאות של הנאשם נמצאו תקינים. במאמר מוסגר אציין שהתרשמות חברי הוועדה הייתה ש"ניכרה מגמתיות בתשובותיו והנמכה של יכולותיו".

לצד זאת, נמצא שהנאשם מתקשה בהבנת מצבים חברתיים ובינאישיים ושתפקודו ההסתגלותי מונמך באופן חלקי. בעבר אובחן הנאשם כבעל הפרעות קשב וריכוז המלווה בהיפראקטיביות.

עיננו הרואות כי חברי הוועדה לא מצאו שהנאשם סובל מפיגור שכלי או נמצא על גבול הפיגור השכלי, ודי בכך כדי לדחות את הטענה בדבר קרבתו לסייג לאחריות הפלילית.

22. להשלמת התמונה יש לציין שגם בחוות הדעת הפסיכו-דיאגנוסטית, ומבלי להיכנס למקצועיותה ולכישוריה של עורכת חוות הדעת, נכתב שעל אף שלנאשם ישנה הנמכה קוגניטיבית, הרי שהוא "מתפקד ברמה שאינה פיגור שכלי".

סיכום ביניים - קביעת המתחם

23. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות ובכלל זה למספר האירועים; מספר הקורבנות; עצמת ההטרדות ועצמת הפגיעה המשוערת בכל אחת מהנפגעות נוכח דרישות הנאשם מהקטינות, שבחלק מהמקרים הינן על גבול

הסחיטה באיומים; המעשים שביצעו הקטינות בעצמן כפועל יוצא של דרישותיו של הנאשם; בקשותיו ובהמשך דרישותיו של הנאשם מהקטינות לעבור משלב של התכתבות לשלב של מפגש אמתי, והצלחתו לעשות כן עם שתיים מהמתלוננות; העובדה שהעבירות בוצעו תוך הפרה בוטה של צו הפיקוח; פרק הזמן בו בוצעו העבירות, אני קובע מתחם עונשי שנע בין 18-36 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ומיקום עניינו של הנאשם בתוך המתחם

24. הנאשם יליד 1993 ונסיבותיו האישיות פורטו בחלקן לעיל. לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר דיוני, ובכך נטל אחריות על מעשיו. להודאתו של הנאשם מימד חשוב נוסף, והוא החיסכון בצורך להעיד מספר רב של קטינות, על כל המשתמע.

מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל לא פחות מ-3 הרשעות קודמות ועוד שני תיקים שעניינם עבירות רכוש, בהם הופסקו ההליכים, לאחר שנמצא שהוא אינו כשיר לעמוד לדין בשל לקות בכושרו השכלי. אציין שבשני התיקים הללו ניתנה הקביעה כאמור בשנת 2015, עובדה שאינה מתיישבת עם ממצאי חוות דעת וועדת האבחון שנערכה לנאשם באותה תקופה, ממנה לא עלה שלנאשם נמצאה לקות בכושרו השכלי. מכל מקום, בשנת 2016 הורשע הנאשם בשני תיקים שונים בסדרה של עבירות מין, ובכלל זה מעשה מגונה בקטין עד גיל 14, מעשה מגונה בפני קטין עד גיל 16, החזקת פרסום תועבה ובו דמות קטין, וקבלת שירותי זנות מקטין. הנאשם ריצה עונש מאסר של 8 חודשים. נוסף על כך, נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה של 8 חודשים שנגזר עליו בתיק אחר.

25. המחלוקת המרכזית שנתגלעה בין הצדדים נוגעת לשאלה האם יש להשית על הנאשם עונש מאסר שיביא לידי ביטוי את חומרת מעשיו ואת עברו הפלילי, כבקשת המאשימה, או שמא לגזור עליו עונש מתון שיאפשר את שחרורו כבר עתה לצורך שילובו בהליך השיקומי "שיבולים".

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי - תחתון של המתחם, באופן שייתן מענה הולם לחומרת מעשיו, לפגיעה במתלוננות ולנסיבותיו האישיות מצד אחד, ויאפשר את שילובו בהליך השיקומי מצד שני, גם אם לא באופן מיידי או באופן אליו כיוונה ב"כ הנאשם. להלן נימוקיי.

האחד, ממילא לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. אין חולק על כך שהנאשם לא עבר הליך טיפולי במסגרת ההליך המתנהל, וכפי שנראה מיד, גם סיכויי שיקומו אינם ברורים בשלב זה. לפיכך, יש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנע, כאמור, בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

השני, יש לתת משקל לא מבוטל לעברו הפלילי של הנאשם, כמו גם לעובדה שהוא ביצע את המיוחס לו שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, בפרט כאשר באמתחתו הרשעות בעבירות מין בגין אף ריצה עונש מאסר.

השלישי, אין להתעלם מקורבנות העבירה ומסבלן. עונש מאסר מקל עלול להעביר מסר מוטעה של גישה סלחנית למעשים הקשים שביצע הנאשם כלפי הקטינות. ענישה בעבירות מין מחייבת, ככלל, ענישה שתביא לידי ביטוי את הצורך

בהרתעת הנאשם והרתעת הכלל, זאת בדרך של הצבת קו גבול ברור ומוחשי. בפרט יפים הדברים שעה שהעבירות מבוצעות כלפי קטינות, שהן אלו שנושאות ויצטרכו להמשיך ולשאת גם בעתיד את השלכות מעשיו של הנאשם.

הרביעי, סיכויי השיקום של הנאשם אינם ברורים כאמור בשלב זה. כפי שעלה מחוות הדעת של גורמי המקצוע, הנאשם שולב בעבר במסגרות טיפוליות שונות, מהן נפלט. הנאשם אמנם הביע בפני את רצונו להשתקם ו"לא להיות בכלא", אולם לאור ניסיון העבר עמו, לא ברור האם הדברים נאמרו מהשפה אל החוץ. על אף שהנאשם חווה בעבר את חווית הכלא והוא מבין את משמעותה, הוא שב וביצע עבירות מין, תוך הפרת צו פיקוח ובתקופת התנאי. סימן שאלה גדול בקשר לנכונותו ומסוגלותו של הנאשם לעבור הליך טיפולי נלמד גם מסירובו לבצע הערכת מסוכנות מחודשת. נוכח סירובו זה, הסכימה אמנם ב"כ הנאשם להניח שמסוכנותו של הנאשם נותרה ברמה גבוהה, כפי שעלה משתי חוות דעת הקודמות שנערכו בעניינו בהליך הקודם (ת/1 ות/2), אולם עמדתי היא שיש בסירובו זה של הנאשם כדי להצביע על מידת שיתוף הפעולה שלו בעתיד עם גורמי הטיפול. אציין שבמהלך הדיון ניסיתי לברר עם הנאשם את הסיבה בגינה הוא מסרב להגיע למערכת המסוכנות. לאחר שב"כ הנאשם הסבירה שהנאשם אינו מעוניין להיות עם אסיר נוסף ברכב העצורים, הובהר לנאשם שניתן לדאוג שכך יהיה, אולם הדבר לא הניח את דעתו והוא עמד בסירובו (ראו פרוטוקול הדיון מיום 14.1.2019 עמ' 11-12).

החמישי, כפי שנקבע בחוק ובפסיקה, מבין שיקולי הענישה השונים ניתנה הבכורה לעקרון ההלימה על פני שיקולי השיקום (ראו עניין פלוני 3, פסקה 13). מסכים אני עם העמדה העקרונית לפיה ייטב לחברה אם הנאשם יעבור הליך טיפולי וישתקם, אולם ניתן יהיה לעשות כן לאחר שירצה את עונש המאסר שייגזר עליו. כפי שראינו בעניין פלוני 2, גם כאשר מדובר היה בנאשם בעל רמת פיגור קלה, נגזר עליו עונש מאסר ממושך, והדבר לא היטה את הכף לעבר העדפת ההליך השיקומי על פני שיקול הגמול וההרתעה.

השישי, ככל שהדבר נוגע להשתלבותו של הנאשם בהליך שיקומי במסגרת הוסטל "שיבולים", הרי שמנ/3 עולה שההפניה להוסטל נעשית במספר דרכים, בין היתר, "באמצעות... הרשות לשיקום האסיר, לאחר החלטת בית המשפט, או ועדת שחרורים בהתאמה", זאת בתנאי שעברין המין הביע הסכמתו לכך.

הנאשם אכן הביע את רצונו ונכונותו לעבור הליך טיפולי, ובכך עמד, לכאורה ובאופן פורמאלי, בתנאי הסף הראשון. החלטתי שלא להפנות את הנאשם להוסטל כבר עתה אינה נועלת בפניו את הדלת להשתלב בתהליך הטיפול והוא יוכל לעשות כן מיד לאחר שיימצא מתאים ובשל לכך על ידי גורמי המקצוע בשב"ס, בין אם בהתאם להחלטת וועדת השחרורים, בין אם באמצעות הרשות לשיקום האסיר, ובין אם בשילוב של השתיים.

מכל מקום, קבלת הנאשם להוסטל מותנית, בין היתר, בשיתוף פעולה של ההוסטל עם מספר גורמים, ובהם יחידת הפיקוח, ויש לקוות שהנאשם ישכיל לשתף עמה פעולה, כמו גם עם מערכת המסוכנות ועם גורמי הטיפול בשב"ס.

26. אשר ליתר רכיבי הענישה, נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה של 8 חודשים. נוכח מכלול הנסיבות, ועל אף הוראות החוק לפיהן מאסר יופעל במצטבר לעונש המאסר, מצאתי לחפוף חלקית את המאסר המותנה על מנת לעודד את הנאשם לדבוק בנתיב השיקומי, כפי שציין בפני.

הנאשם פגע במספר קטינות, ומשכך מן הראוי שיפצה אותן, ולו בצורה סמלית, על הנזק שגרם להן.

סוף דבר

27. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 20 חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה של 8 חודשים שנגזר על הנאשם במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 64660-01-14. המאסר המותנה ירצה חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם בהליך זה, כך שסך הכול ירצה הנאשם מאסר למשך 24 חודשים, שמנינם החל מיום מעצרו 1.1.2018.
- ג. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת מין לפי סימן י' לפרק ה' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- ד. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, להוציא עבירות המנויות בסימן י' לפרק ה' לחוק העונשין.
- ה. קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.2019.
- ו. פיצוי לכל אחת מ-8 המתלוננות המנויות בכתב האישום בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.2019, והוא יועבר למתלוננות באמצעות הוריהן, בהתאם לפרטים שיועברו למזכירות בית המשפט על ידי המאשימה עד ליום 18.3.2019.

28. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשע"ט, 04 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.